

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAE HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 27. Duo præcipitati ex equo à morte reuocantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64112)

Duo præcipiti ruina ex equo periclitantes à morte re-
uocantur. Cap. XXVII.

MInus illustre si personas conferas, sin res ipfas, magis
admirabile extirrit, quod paucis ante annis acci-
derat. D. Susanna Iacobi Thainonii Cortauellenfis equi-
tis nobilis coniux fuit. hæc ab equo cui infidebat excussa,
afflictaque ad terram, ad vltimum periculum venerat.
Namque offibus, quâ fractis quâ luxatis, omnes amiserat
sensus. Ad hæc membra vitalis pene destituerat calor.
Itaque desperata à peritissimis medicis corporis salute, Sa-
cerdos salutem curabat animi, moribundam de more Deo
Diuisque commendans, & lustrali subinde respergens a-
qua. Interim Iacobus carissimæ vxoris vicem sollicitus,
templum proximum intrat. Ibi positis genibus, oculos
pariter manusque tollit in coelum: lacrymansque enixe
Lauretanam inuocat Virginem: votum precibus miscet, se
ad Lauretanam Aedem iturum, si sua ope seruet eam, quâ
nulla vis humana seruare possit. Nec irritum fuit votum.
Vix dum plane id vouerat, cum mulier habere melius
cœpit, ac breui confanatis diuinitus offibus membrisque
conualuit. Eques igitur voti memor anno M. D. LXXV.
(qui anno Iubilæo celebris & insignis fuit) Lauretum cum
vxore contendit. Laminamque argenteam cum Laureta-
næ Virginis effigie, quam hinc viri, hinc mulieris imago
supplex orat, votiuum donum Deiparæ tulit. Additus la-
minæ ritulus, qui totam rem breuiter exponit, miraculi ad
posteròs monumentum. Huic aliud confimile eodem fere
tempore. Nicolaus Pauonius ciuis Catacensis nobilis e-
rat. Is cum eques exerceretur inter æquales, corruente
ab rapido cursu equo, effusus in terram confraçto corpore,
brachio etiam comminuto iacuerat exanimis. Expiranti
finitem famuli excipiunt, domumque referunt haud sa-

Ann. Laur.
Rier.
D. Susanna
Thainonia
à morte re-
uocatur.

Nicolaus
Pauonius
ab interitu
liberatus.

tis compotem mentis. Adhibentur confestim medici, qui mali magnitudine victi, actum de illo esse pronunciant. Pauonius ergo amicorum suasu, B. Mariam Lauretanam implorat, vouens salute recuperata, ad eam salutandam esse venturum. Votum iucundissimus somnus excepit. In somnis Lauretanæ Virginis obuersata species, quæ affectos iacentis artus manu contrectas repente sanaret. Haud vanum fuisse somnium ostendit euentus. Nicolaus è somno euigilans, membra persanata comperit. Extemplo igitur exilit lætus è lectulo, Lauretum accurrit, votum exsoluit.

Quidam ex inimicorum manibus ereptus, quamvis duodecim mortiferis plagis acceptis, diuinitus sanatur. Cap. XXVIII.

*Anna Laur.
Rier.*

SEquitur aliud in alio genere, admiratione præcipuè. Si Ioannes Philippus Ambrosius Neapolitanus tenui re, sed magna religione erga B. Virginem fuit. Is anno huius seculi LXXVIII. inermis inciderat in armatos inimicos, à quibus quam tumultuosissime circumuentus cædebatum ad necem. Iam vulneribus confossus haud procul exitio aberat: nec quisquam opem misero ferebat, & illi animis, armisque infesti non prius cædendi finem facturi erant, quam penitus extinctum cernerent. Ambrosius ergo media iam in morte, Lauretanam Virginem venerabundus inclamat. Nec frustra missæ preces. Extemplo è sæuentium manibus diuina vi ereptus præsentem interitum euadit. Ipsemet (quod postea narrauit) sublimem inde se diuinitus auferri sensit ad teli iactum: vbi exceptus à notis, ex sanguis ac semianimis desertur domum. Nec tamen vitæ discrimen euasisset, nisi nouam in eodem periculo Beatæ Mariæ sensisset opem. Duodecim numero acceperat plagas, plerasque mortiferas, quibus inspectis medici de eius salute penitus desperarant. At ille cœle-

*B. Mariae in
media mor-
te prædium:
Nicolaus
Pauonius
ad interitum
liberatus.*

stis